किंच अनादृतैश्वर्यत्वादेवचतुर्मूर्त्तिरूपेणसर्वोपास्यत्वेननमंति नमःकृष्णायेतिश्लोकेन रामाय संकर्षणाय वसुदेवसुतायच वसुदेवशब्दितंशु
द्धंसत्वंतत्रप्रकाशमानायवासुदेवायेत्यर्थः सात्वतामुपासकानांपतयेसालोक्यादिनापालकाय एवंचतुर्मूर्त्तयेकृष्णायतुभ्यंनमइति ॥ ४५ ॥ क
थंचतुर्मूर्त्तितेतितदाहुः नमोगुणप्रदीपायेति गुणाःअंतःकरणानितानिप्रदीपयतिप्रकाशयतीतितथा तस्मैचित्ताद्यधिष्ठातृत्वेनचतुर्मूर्त्तितेत्यर्थः न
नुतथाऽपिएकस्यैवकथंचतुष्ट्वमतआहुः गुणात्मच्छादनाय तैरेवगुणैरुपासकानांफलवैचित्र्यायात्मानमाच्छाद्यनानात्वेनप्रकाशमानायेत्यर्थः न
नुतर्हिकथंप्रतीतिरतउक्तम् गुणवृत्त्युपलक्ष्यायचित्तादीनांचेतनाध्यवसायादिवृत्तिभिरुपलक्ष्याय उपलक्षणमेवाहुः गुणद्रष्टेतत्साक्षिणेकथं
चिदुपलक्ष्यएव नज्ञेयइत्याहुः स्वसंविदेअगोचरायेत्यर्थः ॥ ४६ ॥ अगोचरत्वमुपलक्ष्यत्वंचदर्शयंत्योनमंति अव्याकृतविहाराय अतर्क्यम
हिम्नइत्यर्थः सर्वव्याकृतसिद्धयेसर्वकार्योत्पत्तिप्रकाशहेतुत्वेनोपलक्षणयोग्यायेत्यर्थः उपलक्षणांतरमाहुः हेहृषीकेशकरणप्रवर्त्तकंकिंविषय

नमःकृष्णायरामायवसुदेवसुतायच ॥ प्रद्युम्नायानिरुद्धायसात्वतांपतयेनमः॥ ४५॥ नमोगुणप्रदीपायगु
णात्मच्छादनायच॥ गुणवृत्त्युपलक्ष्यायगुणद्रष्ट्रेस्वसंविदे॥ ४६॥ अव्याकृतविहारायसर्वव्याकृतसिद्धये॥
हृषीकेशनमस्तेस्तुमुनयेमौनशीलिने ॥ ४७ ॥ परावरगतिज्ञायसर्वाध्यक्षायतेनमः॥ अविश्वायचविश्वा
यतद्द्रष्ट्रेऽस्यचहेतवे॥ ४८॥

लिप्सयानमुनयेआत्मारामाय किंसाधनवशेनवा नहिमौनशीलिनेमौनमात्माराम
तानत्स्वभावाय ॥ ४७ ॥ कुतःपरावरगतिज्ञाय स्थूलसूक्ष्माणांगतिज्ञत्वेननक्वापिसज्जमानायेत्यर्थः अपिच सर्वाध्यक्षायसर्वस्याधिष्ठात्रे कुतए
तत् अविश्वायनविश्वंयस्मिन्तन्निषेधावधये विश्वायचतद्विवर्त्ताधिष्ठानायेत्यर्थः किंच तद्द्रष्ट्रेअध्यासापवादसाक्षिणे अपिचअस्यविश्वाध्या
सस्यतदपवादस्यविद्याऽविद्याभ्यांहेतवे यद्वा अविश्वायविश्वतैजसाद्यवस्थारहिताय विश्वायच माययास्वांशैस्तत्तदवस्थाय तद्द्रष्ट्रे तासामव
स्थानांभावाभावसाक्षिणे अन्यत्समानम् तस्मात्सर्वगतिज्ञत्वसर्वाधिष्ठातृत्वात्मारामत्वादिभिर्निरतिशयैश्वर्यायतुभ्यंनमइति विशेषणैरसंकीर्णैःपं
चपंचाशतानुतः अहिस्त्रीभिःप्रसन्नोवस्तासामिवभवेद्धरिः ॥ ४८ ॥